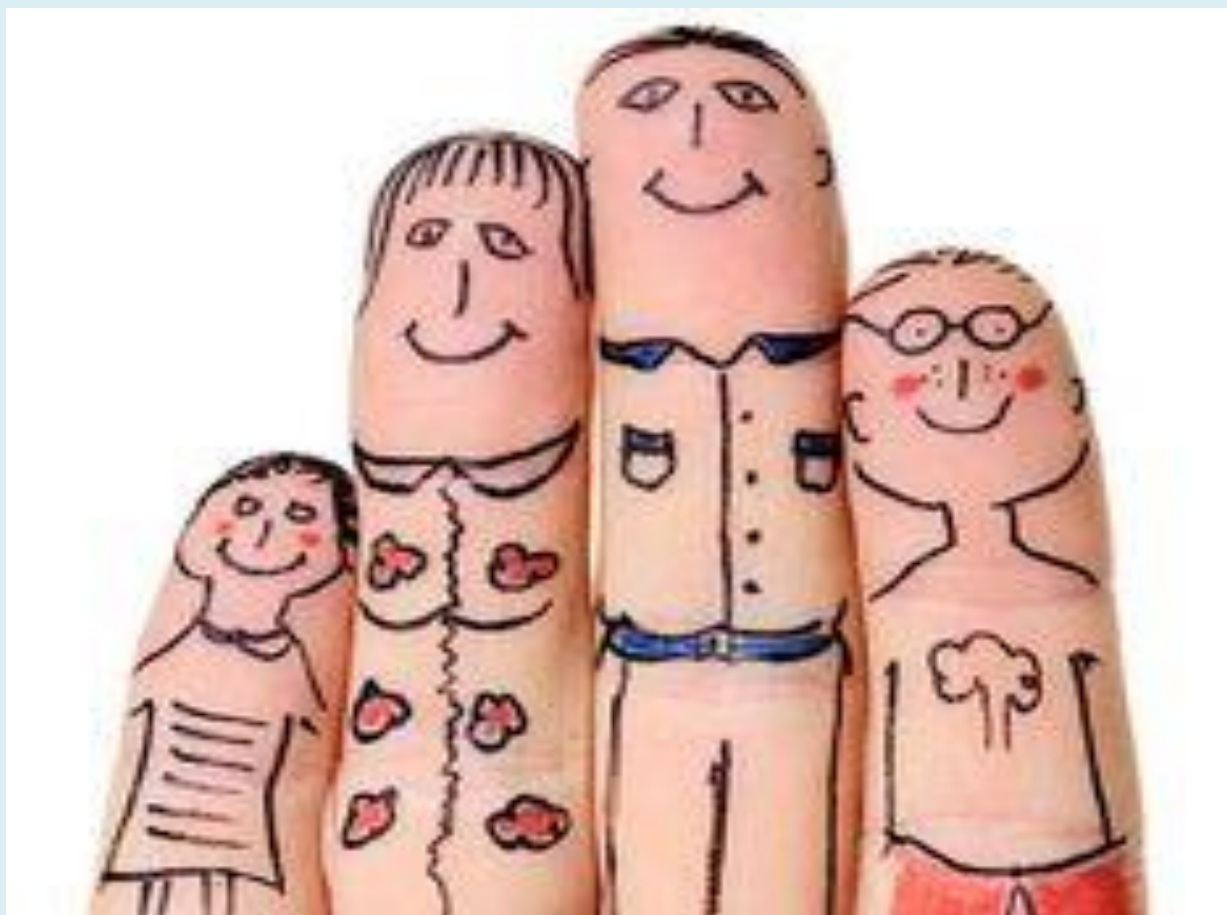

Η Ανακάλυψη....

Η ανακάλυψη της « διαφορετικότητας» ενός παιδιού είτε αυτή αφορά ασθένεια, υστέρηση, αναπηρία, ιδιομορφία είναι η αρχή μιας δύσκολης πορείας για όλη την οικογένεια. Το παιδί διαφέρει από τους γονείς του και αυτό αρχικά δυσκολεύει την αποδοχή του καθώς δεν μπορούν να αναγνωρίσουν σε αυτό τον εαυτό τους.. πέρα όμως από την γονική σχέση, την αποδοχή, χρειάζεται διάγνωση, κατανόηση και βοήθεια.

Ευτυχώς στην σημερινή εποχή υπάρχουν οι κοινωνικοί μηχανισμοί που εξασφαλίζουν την παροχή περίθαλψης, αρωγής και αλληλεγγύης, ιδίως σε οικονομικό και θεσμικό επίπεδο έχει τροποποιηθεί σημαντικά η θέση του διαφορετικού παιδιού στην οικογένεια αλλά και το μέλλον του προβλέπεται περισσότερο ελπιδοφόρο χάρη στα εκπαιδευτικά προγράμματα στα οποία μπορεί να συμμετάσχει.

Ασφάλεια χωρίς υπερπροστασία....

Όλοι παραδέχονται πως υπάρχει κάτι το ιδιαίτερο του να είσαι γονιός ενός διαφορετικού παιδιού , έστω και μόνο από τον τρόπο που ο κόσμος αντιμετωπίζει αυτούς τους γονείς. Η αίσθηση της αυξημένης ευθύνης και αβάσιμης αλλά υπαρκτής ενοχής, συνήθως συνυπάρχουν. Οι γονείς καλούνται να παραμείνουν ήρεμοι, να βοηθούν το παιδί να αισθανθεί όσο πιο φυσιολογικό γίνεται , χάρη στις ικανότητες και τις δεξιότητες του αλλά και να αξιολογεί σωστά τα όρια του. Να μην υπερφορτώνουν το παιδί τους με ανησυχίες και προκαταλήψεις , να το προστατεύουν χωρίς όμως να το εγκλωβίζουν στην καταχρηστική κηδεμονία και την υπερπροστασία.

Αγάπη...

Ένα από τα βασικότερα ζητήματα είναι αναμφίβολα το δικαίωμα του παιδιού στην αγάπη. Όσο και αν η αγάπη μεταξύ των δυο γονιών θεωρείται δεδομένη, και όσο και αν το παιδί τρέφεται από αυτήν έχει ανάγκη να νιώσει ότι οι γονείς του αγαπάνε και αυτό το ίδιο. Συχνά βιώνει την αγάπη ενδόμυχα και πολύ αληθινά και αυτό το βοηθάει ιδιαίτερα στην συγκρότηση της προσωπικότητας του. Το παιδί οφείλει να κατέχει μια σημαντική θέση στην οικογενειακή ζωή, η οποία αποτελεί και το μοντέλο μιας μελλοντικής κοινωνικής ζωής. Και να μην ξεχνάμε ότι η όποια ιδιαιτερότητα του παιδιού δεν αφορά ένα οδυνηρό μυστικό που μοιράζονται οι γονείς και το παιδί καθώς αυτό ανήκει σε μια ευρύτερη ανθρώπινη ομάδα.

Η ένταξη στο σχολείο...

Σήμερα υπάρχουν νόμοι υπέρ των ατόμων με αναπηρίες, που θεσπίζουν την υποχρεωτική εκπαίδευση για παιδιά και εφήβους, με κύριο στόχο την ένταξη τους στο κανονικό σχολικό πλαίσιο. Για να γίνει ομαλά και σωστά όμως αυτή θα πρέπει να βασίζεται σε ένα εξατομικευμένο πλάνο, το οποίο θα καταρτίζεται από κοινού με την οικογένεια, τους δασκάλους και όλους τους άλλους ενδιαφερόμενους φορείς.

Εν κατακλείδι...

Χάρη στις σημαντικές ιατρικές προόδους, σε μια καινούργια κατανόηση του φαινομένου και στην θεσμοθέτηση της περίθαλψης, η κατάσταση του διαφορετικού παιδιού τίθεται πλέον σε καινούργιες βάσεις. Ας μην ξεχνάμε όμως ότι ζητήματα όπως η αγάπη, η κοινωνικότητα αλλά και η αξιοποίηση όλων αυτών που το παιδί ζει και αισθάνεται πρέπει να αναδεικνύονται εγκαίρως...

